

Η
ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ
ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 8 Μαρτίου 2022 συγκροτούμενο από το Μέλος Αθηνά Μπουζιούρη.

Για να εξετάσει, σε συμμόρφωση προς την υπ' αριθ. 370/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα ΙΓ' Ακυρωτικό), την από 13/9/2021 προδικαστική προσφυγή με ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1758/14.09.2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» (η προσφεύγουσα) που εδρεύει στο ..., οδός ..., αριθμ. ..., και εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά της ... (η αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ως και
Κατά του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» (η παρεμβαίνουσα)
που εδρεύει στ.. ..., οδός ..., αριθμ. ..., όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Η προδικαστική προσφυγή στρέφεται κατά της με αρ. πρωτ. ... 1072988 ΕΞ 2021/27.08.2021 απόφασης της αναθέτουσας αρχής περί έγκρισης των υπ' αριθμ. 1/19.04.2021, 2/29.06.2021 και 3/10.08.2021 Πρακτικών της Επιτροπής Διαγωνισμού περί ελέγχου δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και ανακήρυξης προσωρινού αναδόχου. Ήδη, κατόπιν της έκδοσης της υπ' αριθ. 1600/2021 απόφασης της ΑΕΠΠ (ήδη ΕΑΔΗΣΥ), με την οποία έγινε μερικώς δεκτή η προδικαστική προσφυγή, και, εν συνεχεία, της ακύρωσης της ανωτέρω απόφασης, κατά το μέρος της με το οποίο έγινε δεκτός ο ένας από τους προβαλλόμενους κατά της αποδοχής της προσφοράς της παρεμβαίνουσας λόγος, με την υπ' αριθ. 370/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή εξετάζεται κατά το μέρος που η υπόθεση αναπέμφθηκε στην ΑΕΠΠ (και ήδη ΕΑΔΗΣΥ) από το Δικαστήριο για νέα κρίση.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή έχει ασκηθεί νομίμως και εν γένει παραδεκώς, ήτοι εμπροθέσμως, διά της «Επικοινωνίας» του ΕΣΗΔΗΣ, αρμοδίως ενώπιον της ΑΕΠΠ (ήδη ΕΑΔΗΣΥ), με έννομο συμφέρον και με καταβολή του νομίμου παραβόλου, όπως έχει ήδη κριθεί με την υπ' αριθ. 1600/2021 απόφαση της Αρχής, η οποία δεν ακυρώθηκε κατά το μέρος της που έκρινε παραδεκτή και έκανε μερικώς δεκτή την προδικαστική προσφυγή.

2. Επειδή, με την Δ.Π.Κ.Υ. ... Διακήρυξη της αναθέτουσας αρχής προκηρύχθηκε η διενέργεια ανοιχτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού άνω των ορίων (μέσω ΕΣΗΔΗΣ), για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών ασφαλείας (φύλαξης), για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) μηνών, με δικαίωμα προαίρεσης (παράτασης σύμβασης) για επιπλέον ένα έτος, στο κτίριο επί των οδών ... αρ. ... και ... στο ..., όπου πρόκειται να μεταστεγαστεί η Γενική Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της ως άνω Η εκτιμώμενη αξία της σύμβασης ανέρχεται στο ποσό των 100.000,00 € συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24 % (προϋπολογισμός χωρίς ΦΠΑ: 80.645,16 € πλέον ΦΠΑ ύψους: 19.354,84 €), και στο ποσό των 161.292,32 €, ως συνολική αξία της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης. Κριτήριο κατακύρωσης αποτελεί η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής και μόνο. Η προκήρυξη της σύμβασης απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα για δημοσίευση στις 25.01.2021 στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δε πλήρες κείμενο της διακήρυξης καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων στις 2.2.2021 με ΑΔΑΜ ... καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου έλαβε αύξοντα αριθμό ... Καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 22.2.2021 και ως ημερομηνία αποσφράγισης αυτών η 26.2.2021. Στον διαγωνισμό υπέβαλαν προσφορές οκτώ οικονομικοί φορείς, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα. Με το με αρ. 1/19-4-2021 Πρακτικό, η Επιτροπή Διαγωνισμού, κατόπιν αποσφράγισης και αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και των τεχνικών προφορών των συμμετεχόντων, εισηγήθηκε την αποδοχή των προσφορών επτά (7) εταιρειών,

ενώ με το με αρ. 2/29-6-2021 Πρακτικό της, η ίδια Επιτροπή Διαγωνισμού, που συγκλήθηκε ειδικώς για να εξετάσει το από 22.4.2021 έγγραφο/υπόμνημα της παρεμβαίνουσας «...», με το οποίο προβάλλονταν πλημμέλειες προσφορών ανθυποψηφίων της, εισηγήθηκε επιπροσθέτως τον αποκλεισμό από τον διαγωνισμό και της εταιρείας «...». Ακολουθώντας, με το 3/10-8-2021 Πρακτικό της, η Επιτροπή Διαγωνισμού, αφού αποσφράγισε τις υποβληθείσες οικονομικές προσφορές, αξιολόγησε ως μη αποδεκτές εκείνες των οικονομικών φορέων «...» και «...», και κατέταξε τις εναπομείνουσες τέσσερις (4) εταιρείες με την εξής σειρά μειοδοσίας : 1) «...» με προσφερόμενη τιμή (άνευ ΦΠΑ) 74.060,44 ευρώ, 2) ..., με προσφερόμενη τιμή (άνευ ΦΠΑ) 74.496 ευρώ, 3) ... με προσφερόμενη τιμή (άνευ ΦΠΑ) 74.690,16 ευρώ και 4) με προσφερόμενη τιμή 79.425,74 ευρώ, και πρότεινε ως προσωρινή ανάδοχο την καταταγείσα πρώτη εταιρεία. Τα παραπάνω Πρακτικά της Επιτροπής Διαγωνισμού περί ελέγχου δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και ανακήρυξης προσωρινού αναδόχου εγκρίθηκαν με την αρ. πρωτ. ... Α 1072988 ΕΞ 2021/27.08.2021 απόφαση του Διοικητή της Προς ακύρωση της παραπάνω απόφασης, μεταξύ άλλων, η διαγωνιζόμενη «...» άσκησε την με ΓΑΚ (ΑΕΠΠ) 1758/14.09.2021 προδικαστική προσφυγή της, με την οποία προέβαλε λόγους ακύρωσης για τις προσφορές όλων των υπόλοιπων συμμετασχόντων οικονομικών φορέων, πλην του Αριστείδη Κυριακίδη, που είχε εν τω μεταξύ αποκλειστεί. Αναφορικά με την προσφορά της παρεμβαίνουσας, προέβαλε ότι αυτή πάσχει διότι α) δεν αποδείχθηκε κατά το στάδιο υποβολής της προσφοράς ότι συνέτρεχε ο απαραίτητος όρος της κατοχής πιστοποιητικού ISO 14001:2015, δεδομένου ότι αυτό που δηλώθηκε στο ΤΕΥΔ είχε λήξει, στοιχειοθετούμενου ταυτόχρονα και του λόγου αποκλεισμού περί ψευδούς δηλώσεως στο ΤΕΥΔ, β) δεν δήλωσε μέτρα αυτοκάθαρσης για την ποινική ρήτρα που της είχε επιβληθεί, δεδομένου ότι οι δηλωθείσες, διοικητική και δικαστική, προσφυγές που άσκησε κατά της κύρωσης αυτής δεν συνιστούν τέτοια μέτρα· άλλως, ότι πάσχει η οικεία απόφαση της αναθέτουσας Αρχής, λόγω μη τήρησης του ουσιώδους τύπου της διαδικασίας διαπίστωσης της επάρκειας των δηλωθέντων μέτρων, γ) το ωρομίσθιο που προκύπτει από τα δηλωθέντα στην οικονομική

προσφορά της στοιχεία (κόστος ετήσιας μισθοδοσίας/σύνολο ωρών εργασίας έργου) κείται κάτω του νομίμου (3,739 αντί 3,799 ευρώ) και δ) το δηλωθέν διοικητικό κόστος είναι πολύ χαμηλό και μη εύλογο. Με την υπ' αριθ. 1600/2021 απόφαση Μονομελούς Κλιμακίου της, η ΑΕΠΠ (ήδη ΕΑΔΗΣΥ) δέχτηκε ότι συντρέχει σε βάρος της παρεμβαίνουσας ο λόγος αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4. στ' της διακήρυξης, καθώς η δηλωθείσα από την ίδια στο ΤΕΥΔ επιβολή ποινικής ρήτρας λόγω πλημμελούς εκπλήρωσης των συμβατικών υποχρεώσεων της στο πλαίσιο προηγούμενης σύμβασης, στοιχειοθετεί σοβαρή πλημμέλεια κατά την εκτέλεση ουσιώδους συμβατικής απαίτησης, τα δε δηλωθέντα από αυτήν μέτρα, ήτοι η άσκηση διοικητικής και δικαστικής προσφυγής προς ακύρωση της πράξης, δεν συνιστούν επανορθωτικά μέτρα προς απόδειξη της αξιοπιστίας της, κατά την έννοια του άρθρου 73 παρ. 7 του ν.4412/2016 και των οικείων όρων της διακήρυξης. Μετά δε την αποδοχή του ως άνω λόγου και την ακύρωση της απόφασης της αναθέτουσας Αρχής, κατά το μέρος της αποδοχής της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, οι λοιποί λόγοι δεν εξετάστηκαν από την ΑΕΠΠ (ΕΑΔΗΣΥ), διότι κρίθηκε ότι παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέτασή τους.

3. Επειδή, κατά της ανωτέρω απόφασης της ΑΕΠΠ (ήδη ΕΑΔΗΣΥ), κατά το μέρος αυτής με το οποίο απορρίφθηκε η προδικαστική προσφυγή της, η προσφεύγουσα άσκησε την υπ' αριθ. ΑΚ1718/29-10-2021 αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθ. 370/2022 απόφαση, με την οποία το Δικαστήριο ακύρωσε την υπ' αριθ. 1600/2021 απόφαση της ΑΕΠΠ, κατά το μέρος της με το οποίο έγινε δεκτός ο ένας λόγος της προδικαστικής προσφυγής για τον αποκλεισμό της παρεμβαίνουσας, και ανέπεμψε την υπόθεση στην ΑΕΠΠ για νέα κρίση επί των λοιπών λόγων της προδικαστικής προσφυγής, κρίνοντας ως εξής:

«Ως εκ τούτων, κατ'αποδοχή ως βάσιμου των προβαλλόμενου με την κρινόμενη αίτηση λόγου, η προσβαλλόμενη κρίση της Α.Ε.Π.Π., καθ'ό μέρος αφορά τον ως άνω προβληθέντα λόγο αποκλεισμού της αιτούσας, κρίνεται ακυρωτέα. Παρέλκει δε η εξέταση της νομιμότητας της λογικά ακολουθούσας κρίσης της Α.Ε.Π.Π., περί του αν τα δηλωθέντα από την αιτούσα μέτρα αυτοκάθαρσης εμπίπτουν ή όχι στην έννοια των επανορθωτικών μέτρων της

παρ. 7 του άρθρου 73 του ν.4412/2016, απορριπτομένων των αντίθετων ισχυρισμών της παρεμβαίνουσας ως αλυσιτελών. Περαιτέρω, ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη ότι με τη σχετική προδικαστική προσφυγή προεβλήθησαν και έτεροι, αυτοτελείς λόγοι ακύρωσης αναφορικά με την προσφορά της αιτούσας, οι οποίοι δεν έτυχαν απαντήσεως από την Α.Ε.Π.Π. ως αλυσιτελείς, η υπόθεση, κατά το μέρος αυτό, πρέπει να αναπεμφθεί στην Α.Ε.Π.Π. (ΣΕ 592/2020 σκ. 11, ΔΕΑ 1011/2021) προκειμένου να κριθούν οι εξής προβληθέντες με την προδικαστική προσφυγή λόγοι ακύρωσης : α) δεν αποδείχθηκε κατά το στάδιο υποβολής της προσφοράς της αιτούσας ότι συνέτρεχε ο απαραίτητος όρος της κατοχής ISO 14001:2015, δεδομένου ότι το πιστοποιητικό που δηλώθηκε στο ΤΕΥΔ από αυτήν είχε λήξει, στοιχειοθετούμενου ταυτόχρονα και του λόγου αποκλεισμού της περί ψευδούς δηλώσεως στο ΤΕΥΔ, β) το ωρομίσθιο που προκύπτει από τα δηλωθέντα στην οικονομική προσφορά της αιτούσας στοιχεία (κόστος ετήσιας μισθοδοσίας/σύνολο ωρών εργασίας έργου) κείται κάτω του νομίμου (3,739 αντί 3,799 ευρώ) και γ) το δηλωθέν από αυτήν διοικητικό κόστος είναι πολύ χαμηλό και μη εύλογο».

4. Επειδή, κατόπιν της από 24/3/2022 κοινοποίησης της ανωτέρω απόφασης προς την ΕΑΔΗΣΥ (αρ. πρωτ. εισερχομένου 2151/24-3-2022) και της αυθημερόν αναχρέωσης της προδικαστικής προσφυγής από την Πρόεδρο της ΑΕΠΠ στο παρόν Κλιμάκιο, με την υπ' αριθ. 646/2022 Πράξη Μονομελούς Κλιμακίου ορίστηκε ημερομηνία εξέτασης της κρινόμενης προδικαστικής προσφυγής.

5. Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 Ν. 4912/2022 (ΦΕΚ Α' 59/17.03.2022), με έναρξη ισχύος κατ' άρθρο 30 του ίδιου Νόμου από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η «Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)» του Ν. 4412/2016 (Α' 147) μετονομάστηκε σε «Ενιαία Αρχή Δημόσιων Συμβάσεων (ΕΑΔΗΣΥ)», ενώ με τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 Ν. 4912/2022 ορίστηκε ότι «μέχρι την έκδοση της πράξης διορισμού Προέδρου και τουλάχιστον έξι (6) Συμβούλων της Ενιαίας Αρχής Δημόσιων Συμβάσεων του άρθρου 347 του ν. 4412/ 2016 και τη συγκρότηση Κλιμακίων σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 353 και την περ. ε'

της παρ. 1 του άρθρου 356 του ν. 4412/2016, οι εκκρεμείς ενώπιον της Αρχής διαδικασίες εξέτασης προδικαστικών προσφυγών συνεχίζονται και ολοκληρώνονται από τα Κλιμάκια με τη σύνθεση που έχουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος». Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή νομίμως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Κλιμακίου της ΕΑΔΗΣΥ, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις και τις διατάξεις των άρθρων 365 Ν. 4412/2016, 13 ΠΔ 39/2017 όπως ισχύουν.

6. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, σε συμμόρφωση με την ανωτέρω απόφαση του Δικαστηρίου, το παρόν Κλιμάκιο επιλαμβάνεται της προδικαστικής προσφυγής, προκειμένου να εξετάσει τους προβαλλόμενους με την προδικαστική προσφυγή λόγους αποκλεισμού της παρεμβαίνουσας, οι οποίοι δεν εξετάστηκαν με την υπ' αριθ. 1600/2021 απόφαση της Αρχής.

7. Επειδή, με τους υπό **Γ.ι (σελ. 20) και Γ.ii (σελ. 22) λόγους** της προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποδοχής της προσφοράς της παρεμβαίνουσας στον προκείμενο διαγωνισμό, ισχυριζόμενη πρώτον, ότι η τελευταία δεν απέδειξε ότι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς της πληρούσε το προσόν συμμετοχής του άρθρου 2.2.7.γ' της Διακήρυξης περί εφαρμογής Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης κατά ISO 14001, αφού το σχετικό πιστοποιητικό που περιλαμβανόταν στον φάκελο δικαιολογητικών συμμετοχής – τεχνικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας είχε λήξει στις 20/8/2020, ήτοι προ της 22/2/2021, οπότε η παρεμβαίνουσα υπέβαλε την προσφορά της στον προκείμενο διαγωνισμό. Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται με τον υπό Γ.ii λόγο της προδικαστικής προσφυγής ότι, λόγω της λήξης του χρόνου ισχύος του επίμαχου πιστοποιητικού, η προσφεύγουσα έχει ψευδώς συμπληρώσει το οικείο πεδίο του ΤΕΥΔ. Η παρεμβαίνουσα συνομολογεί ότι πράγματι υπέβαλε με την προσφορά της το αρχείο «4. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΕΛΙΚΟ, στο οποίο μαζί με πληθώρα άλλων εγγράφων, συμπεριλαμβάνονταν και πιστοποιητικά ISO, εκ των οποίων ένα και δη το πιστοποιητικό 140001:2015 (πρότυπο περιβαλλοντικής διαχείρισης) είχε λήξει στις 20-8-2020. Ωστόσο, η παρεμβαίνουσα αντιτάσσει στους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας ότι αυτό το εκ παραδρομής σφάλμα της ήταν άνευ πρακτικής σημασίας, αφού η

υποχρέωση προσκόμισης (ως τυπικός όρος) του εν λόγω πιστοποιητικού ISO αφορά αποκλειστικά στο στάδιο της κατακύρωσης, ήτοι αυτό είναι προσκομιστέο μόνο από τον Προσωρινό Ανάδοχο. Κατά τους ισχυρισμούς της, στο στάδιο της υποβολής συμμετοχής το μόνο κρίσιμο δικαιολογητικό, που έπρεπε να προσκομισθεί βάσει της διακήρυξης, είναι το ΕΕΕΣ, το οποίο η ίδια συμπλήρωσε προσηκόντως και αληθώς και προσκόμισε αυτό νόμιμα και εμπρόθεσμα, εκπληρώνοντας με τον τρόπο αυτό τον όρο της διακήρυξης. Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα προβάλλει ότι, σε κάθε περίπτωση, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς της διέθετε πιστοποιητικό ISO 14001 σε ισχύ, το οποίο προσκομίζει με την παρέμβαση. Η αναθέτουσα αρχή ουδέν εισφέρει με τις απόψεις της επί του θέματος.

8. Επειδή, η Διακήρυξη, η οποία συνιστά το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού δεσμεύοντας αμφίδρομα τον αναθέτοντα φορέα και τους διαγωνιζόμενους (ΕΑ ΣτΕ 352/2016, 53/2011, ΣτΕ 3669/2015, 5022/2012), ορίζει, σχετικά με τα τιθέμενα εν προκειμένω ζητήματα, τα εξής: «2.2.7 *Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης* Οι οικονομικοί φορείς για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης οφείλουν να συμμορφώνονται με: ... γ) *το πρότυπο Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης ISO 14001 ή EMAS ή άλλο ισοδύναμο στο θεματικό πεδίο υπηρεσίες ασφαλείας (φύλαξης). Τα πιστοποιητικά θα πρέπει να έχουν εκδοθεί από ανεξάρτητους διαπιστευμένους φορείς πιστοποίησης, και να βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με τα απαιτούμενα συστήματα ή πρότυπα. Σε περίπτωση ενώσεων η πλήρωση της ανωτέρω απαίτησης αρκεί να ικανοποιείται τουλάχιστον από τον εκπρόσωπο/ συντονιστή της ένωσης. Τα συστήματα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης αντιστοιχούν στο Μέρος IV Δ' του ΕΕΕΣ. Επισημαίνεται ότι τα υπό στοιχεία α) και β) αντιστοιχούν στο πεδίο σχετικά με τα πρότυπα διασφάλισης της ποιότητας, ενώ το υπό στοιχείο γ) αντιστοιχεί στο πεδίο σχετικά με τα πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης. ... 2.2.9.1 Προκαταρκτική απόδειξη κατά την υποβολή προσφορών. Προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς: α) δεν βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των*

παραγράφων 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7 της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 1 και 3 του ν. 4412/2016 Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ) ... 2.2.9.2 Αποδεικτικά μέσα - Δικαιολογητικά κατακύρωσης. Α. Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.8, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας και κατά τη σύναψη της σύμβασης στις περιπτώσεις του άρθρου 105 παρ. 3 περ. γ του ν. 4412/2016 ... Β.5. Για την απόδειξη της συμμόρφωσής τους με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν: ... 3. Πιστοποιητικό από διαπιστευμένο φορέα ότι το Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης που εφαρμόζεται από τον οικονομικό φορέα πληροί τις απαιτήσεις του προτύπου ISO 14001 ή EMAS ή άλλου ισοδύναμου... 2.4.3.2 Τεχνική προσφορά. Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να περιλαμβάνει: 1. Το προαναφερθέν ηλεκτρονικό αρχείο - Τεχνική Προσφορά - που παράγεται μετά τη συμπλήρωση της ηλεκτρονικής φόρμας, ψηφιακά υπογεγραμμένο. 2. Εφόσον, οι τεχνικές προδιαγραφές δεν έχουν αποτυπωθεί στο σύνολό τους στις ειδικές ηλεκτρονικές φόρμες του συστήματος, ο προσφέρων επισυνάπτει ψηφιακά υπογεγραμμένα τα σχετικά ηλεκτρονικά αρχεία. Ειδικότερα, ο προσφέρων θα πρέπει να συμπεριλάβει στον (ηλεκτρονικό) φάκελο 'Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά': 2.1) Ενότητα με τίτλο: 'Προφίλ προσφέροντος', όπου περιλαμβάνονται τα στοιχεία του προσφέροντος (όνομα, επωνυμία, διεύθυνση, στοιχεία επικοινωνίας, όνομα αρμοδίου εκπροσώπου για την προσφορά), περιγραφή της επιχειρηματικής δομής (νομική μορφή κλπ.) του, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που τεκμηριώνει την επάρκεια προσφέροντος για τη συγκεκριμένη σύμβαση. 2.2) Ενότητα με τίτλο: 'Μεθοδολογία υλοποίησης σύμβασης', όπου περιλαμβάνονται: 2.2.1) Περιγραφή καθηκόντων του προσωπικού ασφαλείας και τη μέθοδο εξασφάλισης της συνεχούς διατήρησης του απαιτούμενου επιπέδου φύλαξης καθώς και, ανταπόκρισης σε έκτακτες ανάγκες. 2.2.2) Περιγραφή του ελεγκτικού μηχανισμού που προσφέρει. 2.2.3) Πληροφοριακά

στοιχεία για τον αριθμό του προσωπικού που διαθέτει και των εξειδικευμένων προσόντων που διαθέτουν για την κάλυψη των απαιτούμενων στις τεχνικές προδιαγραφές. 2.2.4) Αναλυτική περιγραφή του εξοπλισμού και των τεχνικών μέσων που διαθέτουν που τεκμηριώνει την κάλυψη τεχνικών προδιαγραφών, όπως έχουν τεθεί από την Αναθέτουσα Αρχή με το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II: ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ- ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΝΑΔΟΧΟΥ- ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της παρούσας διακήρυξης, καθώς και των ειδικότερων απαιτούμενων στην παράγραφο 2.2.6 'Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα' περίπτωση (3) για κάθε τμήμα που υποβάλλουν προσφορά. 2.2.5) Υπεύθυνη Δήλωση του νόμιμου εκπροσώπου στην οποία θα αναφέρεται ότι διαθέτει ειδική άδεια λειτουργίας ή άδεια εκμετάλλευσης ραδιοδιαδικτύου ή άλλων τεχνικών μέσων (με αναφορά σε συγκεκριμένα στοιχεία) που χρησιμοποιούνται για την κάλυψη αναγκών επικοινωνίας στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών φύλαξης. 2.2.6) Υπεύθυνη Δήλωση του νόμιμου εκπροσώπου στην οποία θα δηλώνεται ότι: α) το προσωπικό ασφαλείας που απασχολεί κατέχει την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του αρ. 3 του ν. 2518/1997 άδεια εργασίας σε ισχύ, η οποία εκδίδεται από την Αστυνομική Διεύθυνση του Νομού ή την Διεύθυνση Ασφαλείας του τόπου κατοικίας του και έχει λευκό ποινικό μητρώο, 63 Αρ. 15 παρ. 1.2.1 της υπ' αρ. 56902/215/2.6.2018 Υ.Α. ... 2021-02-029 Σελίδα 37 από 95 β) φωτοαντίγραφο αυτής της άδειας και του ποινικού μητρώου, θα κατατεθεί ανά φύλακα κατά την υπογραφή της σύμβασης μαζί με την κατάσταση του προσωπικού που θα απασχοληθεί στη σύμβαση (ανά τμήμα), γ) το προσωπικό ασφαλείας που απασχολεί κατά την διάρκεια άσκησης των καθηκόντων του είναι εφοδιασμένο: i) με στολή, (με σχετική αναφορά στην έγκριση του τύπου/ τεχνικών προδιαγραφών αυτής από την αρμόδια επιτροπή του Α.Ν. 1342/1938), ii) με ειδικό δελτίο ταυτότητας εργαζομένου ως προσωπικό ασφαλείας, καθώς και ειδικό διακριτικό σήμα (κονκάρδα). Στην περίπτωση αλλοδαπών οικονομικών φορέων για τις περιπτώσεις 2.2.6.α έως και 2.2.6.γ.ii δηλώνονται ισοδύναμα έγγραφα που προβλέπονται από την νομοθεσία στη χώρα καταγωγής τους. δ) διαθέτει τουλάχιστον ένα (1) φύλακα ασφαλείας με επάρκεια για ελέγχους με συστήματα X-Ray, (με αναφορά στη σχετική άδεια ελεγκτή ασφαλείας ή βεβαίωση επαγγελματικής επάρκειας ή πιστοποίηση

χειριστών X-Ray), 2.3) Ενότητα με τίτλο: 'Υπεργολαβία' (μόνο στην περίπτωση που γίνει χρήση αυτής): Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν το τμήμα (ποσοστό) της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνουν⁶⁴ ότι θα χρησιμοποιήσουν με πλήρη αναφορά των επαγγελματικών τους στοιχείων, και το είδος της δέσμευσης που επιθυμούν ως ελάχιστο αποδεικτικό της μεταξύ τους σχέσης. 2.4) Τον πίνακα συμμόρφωσης τεχνικών προδιαγραφών και απαιτήσεων. Ειδικότερα, για την απόδειξη της συμμόρφωσης τους με τις απαιτήσεις- τεχνικές προδιαγραφές των ζητούμενων υπηρεσιών φύλαξης του Παραρτήματος II: ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ- ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΝΑΔΟΧΟΥ- ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ', οι οικονομικοί φορείς, επί ποινή αποκλεισμού, υποβάλλουν συμπληρωμένο και ψηφιακά υπογεγραμμένο τον 'Πίνακα συμμόρφωσης τεχνικής προσφοράς' του Παραρτήματος III: ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ. Οι οικονομικοί φορείς υποβάλλουν ψηφιακά υπογεγραμμένο, ξεχωριστό πίνακα συμμόρφωσης τεχνικών προδιαγραφών και απαιτήσεων σύμφωνα με τα ειδικότερα αναφερόμενα στο Παράρτημα III: ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ. 2.5) Κάθε άλλο έγγραφο και υλικό που τεκμηριώνει τη συμβατότητα των προσφερόμενων προδιαγραφών ως προς τις απαιτήσεις της παρούσας διακήρυξης. Επισημαίνεται ότι στα περιεχόμενα της τεχνικής προσφοράς δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να εμφανίζονται οικονομικά στοιχεία. Τυχόν εμφάνιση οικονομικών στοιχείων προσφοράς αποτελεί λόγο απόρριψης της προσφοράς».

9. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις της Διακήρυξης, σε συνδυασμό με το άρθρο 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, όπως αυτό ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τον Ν. 4782/2021 και εφαρμόζεται στην προκείμενη διαγωνιστική διαδικασία που εκκίνησε προ της θέσης σε ισχύ των οικείων διατάξεων του τελευταίου νόμου, και όπως αυτό παγίως ερμηνεύονταν και εφαρμόζονταν από την ΑΕΠΠ και τα αρμόδια Δικαστήρια υπό την προγενέστερη του Ν. 4782/2021 μορφή του, προκύπτουν τα εξής:

Το ΤΕΥΔ, ενσωματώνοντας την υπεύθυνη δήλωση των οικονομικών φορέων περί του ότι πληρούν τα κριτήρια επιλογής και τα εν γένει προσόντα συμμετοχής στον διαγωνισμό, λειτουργεί ως προκαταρκτική απόδειξη προς

αντικατάσταση των πιστοποιητικών που εκδίδουν δημόσιες Αρχές, με στόχο να μειωθεί κατά το στάδιο υποβολής της προσφοράς ο διοικητικός φόρτος που απορρέει από την απαίτηση προσκομίσεως σημαντικού αριθμού πιστοποιητικών ή άλλων εγγράφων, σχετιζομένων με τους λόγους αποκλεισμού και τα κριτήρια επιλογής (βλ. Ε.Α. 267/2020). Επομένως, η πρόβλεψη της χρήσης του ΤΕΥΔ, κατά το ισχύον προ της θέσπισης του Ν. 4782/2021 καθεστώ, δεν καταργεί την υποχρέωση των οικονομικών φορέων να υποβάλλουν δικαιολογητικά κατακύρωσης καλύπτοντα και το χρονικό σημείο υποβολής της προσφοράς, μεταθέτει απλώς το χρονικό σημείο προσκόμισης των εν λόγω αποδεικτικών μέσων, τα οποία, όμως, πρέπει να ανάγονται στον χρόνο υποβολής της προσφοράς, αποδεικτικού στοιχείου (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 27/2021). Στην προκείμενη περίπτωση, ούτε από τους προπαρατεθέντες όρους της Διακήρυξης ούτε από οποιονδήποτε άλλο όρο αυτής προκύπτει υποχρέωση των διαγωνιζομένων να συμπεριλαμβάνουν στον φάκελο δικαιολογητικών συμμετοχής – τεχνικής προσφοράς τα πιστοποιητικά περί συμμόρφωσης με πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης κατά ISO 14001. Με τον ανωτέρω φάκελο οι διαγωνιζόμενοι υποχρεούνταν να υποβάλλουν προσηκόντως συμπληρωμένο το ΤΕΥΔ και τα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς, μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνεται, σύμφωνα με τη Διακήρυξη, το επίμαχο πιστοποιητικό. Η παρεμβαίνουσα, συμμορφούμενη προς τους ανωτέρω όρους της Διακήρυξης, υπέβαλε το από 22/2/2022 ΤΕΥΔ, στο ερώτημα του οποίου εάν θα είναι σε θέση να προσκομίσει πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με τα απαιτούμενα συστήματα ή πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης απάντησε θετικά. Επιπροσθέτως, η παρεμβαίνουσα υπέβαλε, εκ περισσού, με την τεχνική προσφορά της σχετικό πιστοποιητικό, η ισχύς του οποίου, όπως και η ίδια συνομολογεί, είχε λήξει από 20/8/2020, ήτοι προ της ημερομηνίας υποβολής της προσφοράς (22/2/2021). Παρά το γεγονός αυτό, η προσφορά της παρεμβαίνουσας δεν είναι απορριπτέα, πρωτίστως, διότι, όπως βασίμως υποστηρίζει αυτή, τα αποδεικτικά μέσα για την απόδειξη των προσόντων συμμετοχής υποβάλλονται υποχρεωτικά με τον φάκελο δικαιολογητικών κατακύρωσης, και όχι με τον

φάκελο δικαιολογητικών συμμετοχής – τεχνικής προσφοράς, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της προσφεύγουσας. Σε κάθε δε περίπτωση, η παρεμβαίνουσα διέθετε κατά τον χρόνο συμμετοχής στον διαγωνισμό το επίμαχο προσόν, όπως αποδεικνύεται από το προσκομιζόμενο με την παρέμβαση υπ' αριθ. ... πιστοποιητικό συμμόρφωσης με το πρότυπο περιβαλλοντικής διαχείρισης ΕΛΟΤ EN ISO 14001:2015 με διάρκεια ισχύος από 20/8/2020 έως 19/8/2023, το οποίο καταλαμβάνει τον χρόνο υποβολής της προσφοράς της στον προκείμενο διαγωνισμό και αποτελεί στοιχείο του υποβαλλόμενου ενώπιον της αναθέτουσας αρχής φακέλου δικαιολογητικών κατακύρωσης του προσωρινού αναδόχου, απορριπτομένων των ισχυρισμών της προσφεύγουσας περί ψευδούς δήλωσης της παρεμβαίνουσας στο ΤΕΥΔ. Σημειωτέον, ότι και η προσφεύγουσα, με το από 1/10/2021 υπόμνημά της, παραιτήθηκε από τους ανωτέρω λόγους της προδικαστικής προσφυγής, οι οποίοι, όμως, σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως της νομιμότητας ή μη της παραίτησης από προβαλλόμενους λόγους με το υπόμνημα επί της προδικαστικής προσφυγής (πράγμα που δεν εξετάζεται, εν προκειμένω), είναι εξεταστέοι σε συμμόρφωση με τη ρητή προς τούτο αναπομπή από το αρμόδιο Δικαστήριο. Κατόπιν των ανωτέρω, οι υπό Γ.ι και Γ.ii λόγοι της προδικαστικής προσφυγής, κατόπιν της εξέτασής τους, πρέπει να απορριφθούν.

10. Επειδή, με τον υπό **Γ.iv.α λόγο (σελ. 29)** της προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποδοχής της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, διότι, κατά τους ισχυρισμούς της, αυτή παραβιάζει την εργατική νομοθεσία υπολογίζοντας κόστος εργατοώρας κατώτερο του νόμιμου, ήτοι ποσό 3,739 ευρώ ανά εργατοώρα (σύμφωνα με τους υπολογισμούς της προσφεύγουσας) έναντι 3,9 ευρώ ανά εργατοώρα του νόμιμου ωρομισθίου. Η παρεμβαίνουσα αντιτάσσει στα ανωτέρω ότι οι υπάλληλοι, αμείβονται με μηνιαίο μισθό, και όχι βάσει ημερομισθίου ή ωρομισθίου (με το οποίο αμείβονται οι εργατοτεχνίτες). Ισχυρίζεται, περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα ότι οι μηνιαίες ημέρες απασχόλησης (είτε επί πενθημέρου είτε επί εξαημέρου) λογίζονται πλασματικά σε 25 ανεξάρτητα με το πόσες ημέρες πραγματικά απασχολήθηκε ο υπάλληλος. Το προαναφερθέν ωρομίσθιο χρησιμοποιείται για την εξεύρεση της νόμιμης προσαύξησης στο

μισθό τους και εν προκειμένω για την προσαύξηση στο μηνιαίο μισθό που δικαιούται ο υπάλληλος για απασχόληση νύχτα, Κυριακή – Αργία ή νύχτα Κυριακής – Αργίας. Περαιτέρω, ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, ότι, όπως αποδεικνύεται από την ανάλυση της προσφοράς της, οι εν λόγω υπολογισμοί των νομίμων προσαυξήσεων έχουν γίνει απολύτως νόμιμα επί τη βάση ωρομισθίου 3,9 ευρώ, υπολογίζοντας προσαυξήσεις ως εξής: Α. Την προσαύξηση για απλές νυχτερινές ώρες (25%) = 2.464 ώρες X 3,9 ευρώ X 25% = 2.402,4 ευρώ, Β. Την προσαύξηση για ώρες αργίας/Κυριακής (75%) = 912 ώρες X 3,9 ευρώ X 75% = 1.778,4 ευρώ, Γ. Την προσαύξηση για νυχτερινές ώρες αργίας/Κυριακής (100%) = 456 ώρες X 3,9 ευρώ X 100% = 1.778,4 ευρώ, ήτοι σύνολο προσαυξήσεων 6.848,4 ευρώ. Η αναθέτουσα αρχή ουδέν ουσιώδες εισφέρει επί του προκείμενου λόγου αποκλεισμού.

11. Επειδή, με την απόφαση της Υπουργού Εργασίας υπ' αριθ. οικ. 4241/127 (ΦΕΚ Β' 173/30.01.2019), η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής προσφορών στον προκείμενο διαγωνισμό καθορίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του ν. 4172/2013 (Α' 167), όπως ισχύει, ο νόμιμος κατώτατος μισθός και το νόμιμο κατώτατο ημερομίσθιο, για πλήρη απασχόληση, για τους υπαλλήλους και τους εργατοτεχνίτες όλης της χώρας, χωρίς ηλικιακή διάκριση, ως εξής: «α) Για τους υπαλλήλους ο κατώτατος μισθός ορίζεται στα εξακόσια πενήντα ευρώ (650,00 €). β) Για τους εργατοτεχνίτες το κατώτατο ημερομίσθιο ορίζεται στα είκοσι εννέα ευρώ και τέσσερα λεπτά (29,04 €)». Εξάλλου, με το άρθρο 6 της από 26-2-75 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας (ΔΕΝ 1975 σ. 179) παρεσχέθη η ευχέρεια στον εργοδότη να απασχολεί επί πέντε (5) αντί των έξι (6) ημερών εβδομαδιαίως τον μισθωτό, υπό την προϋπόθεση ότι θα καταβάλει πλήρες το ημερομίσθιο της 6ης ημέρας. Έτσι, ο μηνιαίος μισθός αντιστοιχεί στις εργάσιμες ημέρες του μηνός, οι οποίες υπολογίζονται σε έξι (6) καθ' εβδομάδα και, για την αναγωγή του σε ημερομίσθιο – πλασματικό, όταν αναφερόμαστε σε υπάλληλο, και όχι εργατοτεχνίτη - διαιρείται δια 25, ανεξαρτήτως του εάν ο εργαζόμενος απασχολείται επί πενθήμερο ή εξαήμερο και του πόσες εργάσιμες ημέρες έχει πραγματικά ο κάθε μήνας. Το δε ωρομίσθιο εξάγεται διαιρώντας τον μηνιαίο μισθό διά 25 (αριθμός εργάσιμων ημερών κάθε μήνα

πλασματικά - μεσοσταθμικά)· πολλαπλασιάζοντας το πηλίκο με το 6 (αριθμός εργασιμών ημερών στον οποίο αντιστοιχεί κατά τα άνω ο μηνιαίος μισθός, ανεξαρτήτως υπαγωγής σε καθεστώς πενθήμερης ή εξαήμερης εργασίας)· και διαιρώντας το ανωτέρω γινόμενο (ημερομίσθιο x 6) με το 40, ήτοι τον αριθμό εργασιμών ωρών της εβδομάδας [ωρομίσθιο = {(μηνιαίος μισθός/25) x 6} / 40]. Το αποτέλεσμα αυτού του υπολογισμού είναι το (πλασματικό) ωρομίσθιο που αποτελεί τη βάση υπολογισμού για τις προσαυξήσεις νυχτερινής εργασίας, Κυριακών και αργιών κ.λπ. Στην προκείμενη περίπτωση, η προσφεύγουσα στηρίζει τον προκείμενο λόγο αποκλεισμού της παρεμβαίνουσας - ήτοι ότι από την οικονομική της προσφορά προκύπτει ότι αυτή έχει υπολογίσει το εργατικό κόστος με ωρομίσθιο μικρότερο του νόμιμου - επί εσφαλμένης βάσης, και συγκεκριμένα, όχι σε μαθηματικό υπολογισμό κατά τα ανωτέρω, αλλά σε διαίρεση των συνολικών ωρών παροχής της υπηρεσίας με το υπολογισθέν από την παρεμβαίνουσα ποσό μισθοδοσίας. Ο ισχυρισμός αυτός εδράζεται στην εσφαλμένη προϋπόθεση της ότι η μισθοδοσία του προσωπικού εξάγεται από τον πολλαπλασιασμό των ωρών παροχής υπηρεσίας με το πλασματικό ωρομίσθιο, ενώ, αντιθέτως, το ωρομίσθιο εξάγεται με τους υπολογισμούς που προαναφέρθηκαν από τον μισθό και αποτελεί ένα πλασματικό μέγεθος για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων του μισθού. Όπως δε προκύπτει από τους αναλυτικούς υπολογισμούς της παρεμβαίνουσας, και συνομολογεί η προσφεύγουσα, αυτή έχει υπολογίσει το ωρομίσθιο επί ορθής βάσης (ήτοι επί του κατώτατου νόμιμου μισθού) σε 3,9 ευρώ/ώρα και, περαιτέρω, το έχει χρησιμοποιήσει ως βάση υπολογισμού των νόμιμων προσαυξήσεων για την εξαγωγή του συνολικού εργατικού κόστους της σύμβασης. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, πέραν του ανωτέρω επί εσφαλμένης βάσης υπολογισμού του ωρομισθίου (διαίρεση συνολικής δαπάνης με ώρες παροχής υπηρεσιών), δεν προβάλλει με την προδικαστική προσφυγή άλλη παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας από την προσφεύγουσα (όπως εφαρμογή μισθού κατώτερου από τον νόμιμο, μη υπολογισμό νόμιμων προσαυξήσεων κ.λπ.) ούτε ότι το συνολικό εργατικό κόστος της οικονομικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας υπολείπεται του νόμιμου. Οι δε προβαλλόμενοι το πρώτον με το από 1/10/2021 υπόμνημα της προσφεύγουσας επί της παρέμβασης, το οποίο

λαμβάνεται υπόψη για την τήρηση της αρχής της αντιμωλίας (ΕΑ ΣτΕ 51/2021, ΔΕφΠειρ 43/2022), ισχυρισμοί της περί διαφορετικών από τα προβαλλόμενα με την προσφυγή σφαλμάτων στον πίνακα προϋπολογισμού της παρεμβαίνουσας και υπολογισμού μικρότερου αριθμού εργαζομένων από τον απαιτούμενο προβάλλονται απαραδέκτως, ενόψει του ενδικοφανούς χαρακτήρα της προδικαστικής προσφυγής και της κατ' άρθρο 362 παρ. 1 Ν. 4412/2016 υποχρέωσης των προσφευγόντων να αναφέρουν κατά την άσκησή της όλες τις νομικές και πραγματικές αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά τους. Αβασίμως, επομένως, ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας πρέπει να απορριφθεί λόγω μη νόμιμου υπολογισμού του εργατικού κόστους και, ως εκ τούτου, ο προκείμενος λόγος της προδικαστικής προσφυγής είναι απορριπτέος.

12. Επειδή, με τον λόγο υπό **Γ.iv.β' (σελ. 33)** της προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας προβάλλοντας ότι αυτή είναι ασυνήθιστα χαμηλή λόγω υπολογισμού πολύ χαμηλού και μη εύλογου διοικητικού κόστους. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής: *«Το κόστος εποπτείας αντιστοιχεί σε 71,70 ευρώ. Σύμφωνα, όμως, με την εργατική νομοθεσία, οι κατώτατες μικτές αποδοχές ενός εργαζομένου σε πρωινή ή απογευματινή απασχόληση (καθημερινές, όχι αργίες) ανέρχονται στο ποσό των 650 ευρώ. Προκειμένου να υπολογισθεί το γενικό κόστος μίας 24ωρης φύλαξης, θα πρέπει στον ανωτέρω μηνιαίο μισθό να προστεθούν οι παρακάτω υποχρεωτικές δαπάνες, όπως αυτές προκύπτουν από την εργατική νομοθεσία, συγκεκριμένα ή κάλυψη της άδειας και το κόστος αδείας του αντικαταστάτη και συνεπώς, και έτσι προκύπτει το ποσό των 708,681 ευρώ. Επιπλέον, συνυπολογίζονται τα Δώρα εορτών, συγκεκριμένα το δώρο Πάσχα ($1/2$ μισθού $708,681/12/2 \times 0,04166 = 30,759$) και το δώρο Χριστουγέννων (1 μισθός, $708,681/12 \times 0,04166 = 61,517$) καθώς και το επίδομα αδείας ($1/2$ μισθού, $708,681/12/2 = 29,528$). Προσθέτοντας τα τρία αυτά κόστη, το τελικό ποσό των μικτών αποδοχών ανέρχεται στα 830,484 ευρώ. Στο ποσό αυτό προστίθενται οι προβλεπόμενες εργοδοτικές εισφορές (22,54%) και το τελικό μηνιαίο εργοδοτικό κόστος διαμορφώνεται στο ποσό των 1.017,676 ευρώ. Για να υπολογισθεί το ωριαίο κόστος, πολλαπλασιάζεται*

το ποσό αυτό (1.1017, 676) επί 0,006 (μισθοδοσία 1,00/25 ημέρες *6 εργάσιμες ημέρες/40 εργάσιμες ώρες=0,006) και έτσι προκύπτει το κατώτατο ωριαίο κόστος, που ανέρχεται στα 6,106 ευρώ. Τούτων δοθέντων, προκύπτει ότι η εταιρεία ... σκοπεύει να απασχολήσει επόπτη για περίπου 11 ώρες για όλη τη διάρκεια της σύμβασης. Κάνοντας την υπαγωγή ανά μήνα, ο επόπτης θα απασχοληθεί 0,9 ώρες ανά μήνα, ενώ ανά βδομάδα προκύπτει ότι θα απασχοληθεί $0,9 : 4 = 0,22$, ήτοι μόλις 22 λεπτά την εβδομάδα, που δεν είναι δυνατόν να επαρκούν για την προσήκουσα εκτέλεση της σύμβασης. Ακόμα, η εταιρεία ... υπολογίζει συνολικό κόστος 1,99 ευρώ για λογιστική υποστήριξη. Είναι πραγματικά δύσκολο να δεχθεί κανείς ότι αυτό το κόστος των σχεδόν δύο ευρώ (τον χρόνο, επαναλαμβάνουμε) επαρκεί για την κάλυψη των λογιστικών αναγκών της σύμβασης, αφού το κόστος 1,99 ευρώ αντιστοιχεί θα πρέπει να απασχοληθεί ενδεικτικά για τη μηνιαία μισθοδοσία, για την καταβολή εισφορών, για την παροχή αδειών, για την καταγραφή του ωραρίου και οτιδήποτε άλλο αφορά. Δεχόμενοι δε ότι το κατώτατο μικτό ωρομίσθιο ανέρχεται σε 6,106 ευρώ, όπως αναφέρουμε ανωτέρω, τότε προκύπτει ότι οι λογιστικές υπηρεσίες που θα παρασχεθούν αντιστοιχούν σε περίπου 20 λεπτά της ώρας για το σύνολο της σύμβασης, που κατά την κοινή λογική ουδόλως επαρκούν, ούτε για μία απλή καταχώριση στοιχείων των εργαζομένων. Τέλος, για το κόστος κινητής τηλεφωνίας δηλώνεται το ποσό των 58,06 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 12 ευρώ με ΦΠΑ ανά δίμηνο, άλλως σε 6 ευρώ με ΦΠΑ ανά μήνα. Αυτό σημαίνει ότι θα χρησιμοποιηθούν καρτοκινητά, με κάποιο πεπερασμένο αριθμό δωρεάν λεπτών για κλήσεις που περιλαμβάνονται σε κάποιο πρόγραμμα. Ακόμα όμως και αν υπάρχει τέτοιο πρόγραμμα στην αγορά, με κόστος αγοράς πακέτου ομιλίας μόλις 6 ευρώ με ΦΠΑ τον μήνα, το οποίο αμφισβητούμε αφού δεν γνωρίζουμε την ύπαρξη τέτοιου προγράμματος ούτε αποδεικνύεται από την προσφορά της ..., χωρίς μάλιστα άλλες επιπλέον χρεώσεις που ενδεχομένως υφίστανται για την αδιάλειπτη χρήση αυτών των πακέτων ομιλίας, αφού κάποιες εταιρείες, ενδεικτικά η ... απαιτούν επιπλέον τέλος ενεργοποίησης ανά εξάμηνο, είναι δεδομένο ότι θα αφορά σε ελάχιστες δωρεάν ώρες επικοινωνίας που διακινδυνεύουν ακόμα και την ορθή εκτέλεση της σύμβασης που απαιτεί 24ωρη φύλαξη [...]».

13. Επειδή, το άρθρο 2.4.4 της Διακήρυξης προβλέπει ότι η οικονομική προσφορά των διαγωνιζομένων συντάσσεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα V της Διακήρυξης, καθώς επίσης και ότι «ως μη κανονική απορρίπτεται προσφορά: [...] δ) κρίνεται από την αναθέτουσα αρχή ασυνήθιστα χαμηλή». Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 3.1.2. της Διακήρυξης «Εάν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή απαιτεί από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, κατά ανώτατο όριο δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται τα άρθρα 88 και 89 ν. 4412/2016. Επισημαίνεται ότι η εκτίμηση και τα σχετικά αιτήματα προς τους προσφέροντες για την παροχή εξηγήσεων σχετικά με το αν μία προσφορά φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή εναπόκεινται στην κρίση είτε της Επιτροπής Διαγωνισμού, κατά την αξιολόγηση των υποβληθεισών προσφορών, είτε του αποφαινομένου οργάνου της αναθέτουσας αρχής, κατά τη διαδικασία έγκρισης του πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού. Σε κάθε περίπτωση η κρίση της αναθέτουσας αρχής σχετικά με τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές και την αποδοχή ή όχι των σχετικών εξηγήσεων εκ μέρους των προσφερόντων ενσωματώνεται στην ως κατωτέρω ενιαία απόφαση. της Διακήρυξης». Στο δε Παράρτημα V της διακήρυξης απαιτείται η συμπλήρωση πίνακα ανάλυσης οικονομικής προσφοράς, στον οποίο περιλαμβάνεται η γραμμή Δ.6 «Διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών (με ανάλυση)», ενώ γίνεται ειδική μνεία ότι «αναφορικά με τα στοιχεία των γραμμών Δ.6 και Δ.7 θα περιλαμβάνεται αναλυτική περιγραφή των επιμέρους δαπανών που βαρύνουν τον ανάδοχο και θα πρέπει να έχουν συνυπολογισθεί στην προσφορά του, καθώς επίσης να τεκμηριώνονται επαρκώς».

14. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις της Διακήρυξης, σε συνδυασμό με τις οικείες διατάξεις του άρθρου 88 Ν. 4412/2016, προκύπτει ότι αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει εάν οι υποβληθείσες στη διαγωνιστική διαδικασία οικονομικές προσφορές είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Η ενεργοποίηση του μηχανισμού του άρθρου 3.1.2. της Διακήρυξης (και 88 Ν. 4412/2016), ήτοι

η υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ελέγχει τη σοβαρότητα ορισμένης προσφοράς, εξαρτάται από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών όσον αφορά την αξιοπιστία και τη φερεγγυότητά της, δοθέντος ότι στις συμβάσεις παροχής γενικών υπηρεσιών δεν καθορίζεται κανονιστικά μέθοδος υπολογισμού των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών ούτε έχει εκδοθεί εγκύκλιος του αρμόδιου Υπουργού για την εξειδίκευση των όρων χαρακτηρισμού οικονομικής προσφοράς ως ασυνήθιστα χαμηλής, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 88 παρ. 6 Ν. 4412/2016. Επομένως, μόνον εφόσον προκύπτουν πράγματι τέτοιες αμφιβολίες, οφείλει η αναθέτουσα αρχή να ζητήσει τις διευκρινίσεις που θεωρεί ενδεδειγμένες ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, πριν, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, σε περίπτωση κατά την οποία η προσφορά δεν φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή, δεν εφαρμόζονται οι εν λόγω διατάξεις. Περαιτέρω, σύμφωνα με το καθιερούμενο από τις προαναφερθείσες διατάξεις σύστημα εντοπισμού και ελέγχου των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών, η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε μία εκ πρώτης όψεως (*prima facie*) εκτίμηση του κατά πόσον οι προσφορές είναι – «φαίνονται» κατά τη διατύπωση των ανωτέρω διατάξεων - ασυνήθιστα χαμηλές. Ως εκ τούτου, η έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, την οποία υπέχει η αναθέτουσα αρχή σε περίπτωση που εκτιμά ότι η οικονομική προσφορά δεν φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή, είναι περιορισμένη και, εντεύθεν, δεν υποχρεούται να προβεί σε διεξοδική ανάλυση της σύνθεσης κάθε προσφοράς, προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. Ειδικότερα, η αναθέτουσα αρχή οφείλει κατ' αρχάς να εξετάσει αν οι υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ένδειξη ικανή να δημιουργήσει την υποψία ότι ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Εάν οι υποβληθείσες προσφορές δεν περιέχουν τέτοια ένδειξη και, συνεπώς, δεν φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να συνεχίσει τη διαγωνιστική διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης. Η αναθέτουσα αρχή διαθέτει κατ' αρχήν ευρεία διακριτική ευχέρεια, κατ' εκτίμηση, ιδίως, της απόκλισης της οικονομικής προσφοράς κάθε διαγωνιζόμενου από την προϋπολογισθείσα δαπάνη του έργου, αλλά και σε συνδυασμό με τις λοιπές υποβληθείσες οικονομικές προσφορές, να χαρακτηρίσει συγκεκριμένη οικονομική προσφορά

ως ασυνήθιστα χαμηλή, υποχρεούμενη, όμως, στην περίπτωση αυτή να καλέσει τον διαγωνιζόμενο, του οποίου την οικονομική προσφορά κρίνει ως ασυνήθιστα χαμηλή, προς παροχή των αναγκαίων διευκρινίσεων ως προς τη σύνθεση της προσφοράς του. Εξ άλλου, σε περίπτωση κατά την οποία διαγωνιζόμενος προβάλλει ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζόμενου, γεννάται αντίστοιχη υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών (βλ. ΕΑ ΣτΕ 208/2020 κ.α.). Περαιτέρω, η υποχρέωση των οικονομικών φορέων να προϋπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, δεν προσδιορίζεται ειδικότερα ως προς το ελάχιστο ύψος του με συγκεκριμένες διατάξεις του νόμου ή της διακήρυξης. Εφόσον, συνεπώς, είτε η αναθέτουσα αρχή είτε, μετά την άσκηση προδικαστικής προσφυγής, η ΕΑΔΗΣΥ διαπιστώνει ότι ο οικονομικός φορέας υπολόγισε διοικητικό κόστος για την εκτέλεση της σύμβασης, από το ύψος του οποίου η προσφορά εμφανίζεται ασυνήθιστα χαμηλή, πρέπει να παρέχεται στον οικονομικό φορέα η δυνατότητα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 88 Ν. 4412/2016, να αιτιολογήσει τη σοβαρότητα της προσφοράς του, επικαλούμενος κάθε στοιχείο που μπορεί να δικαιολογήσει τη σύνθεσή της (πρβλ. ΕΑ 19/2020). Ο αποκλεισμός, στην περίπτωση αυτή, του διαγωνιζομένου από τη διαδικασία ανάθεσης αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα της αναθέτουσας αρχής, αφού κρίνει η ίδια αιτιολογημένα ότι τα στοιχεία που παρέσχε ο διαγωνιζόμενος δεν εξηγούν κατά τρόπο ικανοποιητικό το χαμηλό επίπεδο της προσφοράς του (βλ. ΣτΕ 3439/2014, ΕΑ 184/2020, 220/2017, 236/2015). Η δε ΕΑΔΗΣΥ οφείλει να αναπέμψει την υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου αυτή να ασκήσει νομίμως την πιο πάνω αρμοδιότητά του, στην περίπτωση που κρίνει, κατ' αποδοχή των προβαλλόμενων με την προδικαστική προσφυγή λόγων, ότι η προσβαλλόμενη προσφορά εμφανίζεται ως ασυνήθιστα χαμηλή (ΕΑ ΣτΕ 288/2020).

15. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, με το πρώτο σκέλος του προκείμενου λόγου της προδικαστικής προσφυγής, η παρεμβαίνουσα, υπολογίζοντας το κόστος εποπτείας της σύμβασης με την παραδοχή ότι αυτή εξασφαλίζεται από μισθωτό υπάλληλο, προβάλλει ότι η περιλαμβανόμενη

στην οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας αντίστοιχη δαπάνη ποσού 71,70 ευρώ υπολείπεται του εργατικού κόστους για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας, διότι δεν αντιστοιχεί παρά σε έντεκα (11) ώρες για όλη τη διάρκεια της σύμβασης. Οι ανωτέρω ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι απορριπτέοι, διότι εδράζονται στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι η παρεμβαίνουσα στηρίζεται, για την εξασφάλιση της εποπτείας της σύμβασης, σε μισθωτούς εργαζόμενους. Και ναι μεν από την απαίτηση του Παραρτήματος II της Διακήρυξης τίθεται ως τεχνική προδιαγραφή η διάθεση ενός επόπτη καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, για την επίβλεψη και επικοινωνία με αρμόδια όργανα της αναθέτουσας αρχής, αλλά δεν προκύπτει υποχρέωση να υπάγεται ο επόπτης στο προσωπικό του αναδόχου, να του καταβάλεται μισθός και να υπολογίζεται ο μισθός του στο κατ' άρθρο 68 Ν. 3863/2010 εργατικό κόστος για την εκτέλεση της σύμβασης. Η παρεμβαίνουσα στην ίδια την οικονομική προσφορά της αναφέρει ότι καλύπτει την συγκεκριμένη ανάγκη με συμβάσεις έργου ανεξαρτήτων υπηρεσιών, ήτοι με δύο συμβάσεις έργου οικονομικού αντικείμενου 300,00 ευρώ μηνιαίως, η μία από τις οποίες καλύπτει τις εκτελούμενες εντός Αττικής συμβάσεις και η δεύτερη την περιφέρεια. Η δε προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε με την προδικαστική προσφυγή ούτε τη νομιμότητα και τις προϋποθέσεις της απασχόλησης εξωτερικών συνεργατών για την εποπτεία της σύμβασης ούτε το ύψος του αναφερόμενου στην οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας συμβατικό αντάλλαγμα για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών από τους συνεργάτες της ως ασυνήθιστα χαμηλό και ανεπαρκές για την παροχή υπηρεσιών επόπτη της σύμβασης. Σημειώνεται στο σημείο αυτό ότι η επικαλούμενη με το από 1/10/2021 υπόμνημα της προσφεύγουσας (λαμβάνόμενο υπόψη για την τήρηση της αρχής της αντιμωλίας – ΕΑ ΣΤΕ 51/2021, ΔΕφΠειρ 43/2022) της υπ' αριθ. 315/2021 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών δεν κρίνει επί συναφούς με το προκείμενο ζήτημα, διότι αποφαίνεται επί της δαπάνης εποπτείας παρεχόμενης από μόνιμους μισθωτούς εργαζόμενους του οικονομικού φορέα, και όχι, όπως στην προκείμενη περίπτωση, από αντισυμβαλλόμενους του εξωτερικούς συνεργάτες, των οποίων η αμοιβή δεν υπόκειται στον νόμο, αλλά στην ελεύθερη βούληση των μερών. Ως εκ τούτου,

οι προβαλλόμενοι με την προδικαστική προσφυγή ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί εφαρμογής ελάχιστου «ωρομισθίου», πέραν από αβάσιμοι, δεν είναι ικανοί να κλονίσουν την νομιμότητα της εκτίμησης της αναθέτουσας αρχής ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Απαραδέκτως δε αμφισβητείται το πρώτον με το ανωτέρω υπόμνημα ο εύλογος χαρακτήρας του αναφερόμενου ήδη στην οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας μηνιαίου συμβατικού ανταλλάγματος των 300,00 ευρώ για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών από έκαστο των εξωτερικών συνεργατών της παρεμβαίνουσας, ενόψει του ενδικοφανούς χαρακτήρα της προδικαστικής προσφυγής και της υποχρέωσης προβολής όλων των νομικών και πραγματικών αιτιάσεων που στηρίζουν το αίτημά της κατά την άσκησή της και, ως εκ τούτου, οι εν λόγω ισχυρισμοί δεν μπορούν να εξεταστούν. Κατόπιν των ανωτέρω, ο προκείμενος λόγος της προδικαστικής προσφυγής είναι απορριπτέος κατά το πρώτο σκέλος αυτού.

16. Επειδή, με τον προκείμενο λόγο της προδικαστικής προσφυγής κατά το δεύτερο σκέλος αυτού, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας είναι ασυνήθιστα χαμηλή ως προς την επιμέρους δαπάνη λογιστικής υποστήριξης που περιλαμβάνεται στο διοικητικό κόστος της προσφοράς. Αναφέρεται δε η προσφεύγουσα σε «ωρομίσθιο», χωρίς, κατ' αρχήν, να προβαίνει σε κάποιον υπολογισμό για την εξεύρεση της εύλογης, κατά τους ισχυρισμούς της, εργατικής δαπάνης λογιστικής υποστήριξης της σύμβασης, ενώ, και στην περίπτωση αυτή, η εν λόγω δαπάνη δεν υπάγεται στο εργατικό κόστος εκτέλεσης της σύμβασης. Ειδικότερα, και στην περίπτωση αυτή, ο προβαλλόμενος λόγος εδράζεται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι οι λογιστικές υπηρεσίες παρέχονται από μισθωτό εργαζόμενο, ενώ η παρεμβαίνουσα αναφέρει ήδη στην οικονομική της προσφορά ότι ο υπολογισμός του συγκεκριμένου κονδυλίου βασίζεται στην αμοιβή εξωτερικού συνεργάτη της για την εν γένει παροχή λογιστικής υποστήριξης ποσού 200,00 ευρώ ετησίως. Η εν λόγω αμοιβή, σε αντίθεση με τον μισθό, δεν υπάγεται σε νομοθετική ρύθμιση, αλλά στην ελεύθερη βούληση των μερών. Ως εκ τούτου, οι προβαλλόμενοι με την προδικαστική προσφυγή ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί εφαρμογής ελάχιστου «ωρομισθίου»,

πέραν από αβάσιμοι, δεν είναι ικανοί να κλονίσουν την νομιμότητα της εκτίμησης της αναθέτουσας αρχής ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Απαραδέκτως δε αμφισβητείται το πρώτον με το από 1/10/2021 υπόμνημα της προσφεύγουσας ο εύλογος χαρακτήρας του αναφερόμενου ήδη στην οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας ετήσιου συμβατικού ανταλλάγματος των 200,00 ευρώ για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών από εξωτερικό συνεργάτη της παρεμβαίνουσας, ενόψει του ενδικοφανούς χαρακτήρα της προδικαστικής προσφυγής και της υποχρέωσης προβολής όλων των νομικών και πραγματικών αιτιάσεων που στηρίζουν το αίτημά της κατά την άσκησή της και, ως εκ τούτου, οι εν λόγω ισχυρισμοί δεν μπορούν να εξεταστούν. Κατόπιν των ανωτέρω, ο προκείμενος λόγος της προδικαστικής προσφυγής πρέπει να απορριφθεί και ως προς το δεύτερο σκέλος αυτού.

17. Επειδή, τέλος, με το τρίτο σκέλος του προκείμενου λόγου της προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το κονδύλιο έξι (6) ευρώ μηνιαίως για χρήση κινητών τηλεφώνων παρίσταται ανεπαρκές και καθιστά την προσφορά ασυνήθιστα χαμηλή. Η προσφεύγουσα βασίζει τον ισχυρισμό της στο γεγονός ότι η ίδια δεν έχει υπόψη της προγράμματα κινητής τηλεφωνίας που να εξασφαλίζουν επάρκεια χρόνου ομιλίας με το ανωτέρω ποσό και στην υπόθεση ότι με το συγκεκριμένο κόστος δεν θα εξασφαλίζεται παρά ελάχιστος χρόνος ομιλίας. Ο προκείμενος λόγος της προδικαστικής προσφυγής προβάλλεται αορίστως, καθώς δεν αναφέρεται σε συγκεκριμένες ανάγκες χρήσης κινητών τηλεφώνων για την εκτέλεση της σύμβασης που επιβάλλουν μεγαλύτερες δαπάνες κινητής τηλεφωνίας (ενδεικτικά: εκτίμηση απαιτούμενου αριθμού γραμμών, χρόνου ομιλίας κ.λπ.) και στο ύψος, έστω ως τάξη μεγέθους, των δαπανών που θα μπορούσαν επαρκώς να καλύψουν τις ανάγκες της σύμβασης. Ως εκ τούτου, ο κρινόμενος λόγος της προδικαστικής προσφυγής κατά το σκέλος του αυτό είναι αόριστος και ανεπίδεκτος εκτίμησης, δεδομένου ότι δεν προβάλλονται ειδικοί και συγκεκριμένοι ισχυρισμοί, με τους οποίους να αμφισβητείται βάσει συγκεκριμένων αριθμητικών δεδομένων και υπολογισμών η ακρίβεια και η επάρκεια της προσφερόμενης εκ μέρους της παρεμβαίνουσας τιμής (βλ. ΔΕφΑΘ 108/2019,

σκ. 9, ΔΕφΠειρ 22/2017, σκ. 11, πρβλ ΕΛΣυν Μείζ 804/2018, 1077/2016, 2456/2021). Αντιθέτως, δεν γίνεται καμία απολύτως αναφορά σε οποιοδήποτε πραγματικό δεδομένο, είτε σε αναφορά με το κόστος εκτέλεσης της συγκεκριμένης σύμβασης είτε, έστω, σε αναφορά με συγκριτικά δεδομένα, ενόψει των οποίων η προσφορά της παρεμβαίνουσας να φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή. Η δε συγκεκριμένη έλλειψη της προδικαστικής προσφυγής δεν θεραπεύεται με τα αναφερόμενα το πρώτον στο από 1/10/2021 υπόμνημα, ενόψει του ενδικοφανούς χαρακτήρα της προδικαστικής προσφυγής και της κατ' άρθρο 362 παρ. 1 Ν. 4412/2016 υποχρέωσης των προσφευγόντων να αναφέρουν στην προδικαστική προσφυγή όλες τις πραγματικές αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά τους. Ως εκ τούτου, ο προκείμενος λόγος της προδικαστικής προσφυγής είναι απορριπτέος και ως προς το τρίτο σκέλος αυτού.

18. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προς τους εξετασθέντες, σε συμμόρφωση με την υπ' αριθ. 370/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, λόγους και η παρέμβαση να γίνει δεκτή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την προδικαστική προσφυγή, κατά το μέρος της που εξετάστηκε με την παρούσα σε συμμόρφωση προς την υπ' αριθ. 370/2022 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα ΙΓ' Ακυρωτικό). Δέχεται την παρέμβαση.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στον Άγ. Ιωάννη Ρέντη στις 8 Απριλίου 2022 και εκδόθηκε στις 13 Απριλίου 2022.

ΤΟ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΑΔΗΣΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΘΗΝΑ ΜΠΟΥΖΙΟΥΡΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΛΑΝΤΖΗ